

kunde blive en mere hensigtsmæssig Gennemsejling end hidtil.

Det forekommer mig, at disse tre interesserede Havnes Klager har noget paa sig. Det maa nemlig erindres, at disse tre Havne har anvendt meget store Beløb paa at uddybe Mariager Fjord saaledes, at ret store Skibe nu kan gaa op til disse Havne, men fordi Gennemsejlingen gennem Broen er saa vanskelig, bliver der fra Skibsfarten gjort gældende, at Skibe ikke kan komme igennem under alle Forhold. Strømforholdene kan være saaledes, at Skibene maa ligge og vente paa at komme ind eller ud, og den Omstændighed, at et Skib kan risikere at faa Liggedage, betyder en forhøjet Fragt. Endvidere siges det af de paagældende Skibsførere, at de risikerer at sejle paa Broen, hvorved Rederierne kan blive idømt store Erstatninger, og det medfører en forhøjet Assurance for Skibene. Jeg synes derfor, at det var bedre, i Stedet for at gaa til Anbringelsen af dette sidst foreslaaede Ledeværk, at tage under Overvejelse, om man ikke skulde foretage en Ombygning af Broen. Den vilde naturligvis blive noget dyr, men naar Forholdene derefter bliver bedre og mere sikre, var det muligvis fordelagtigere at anvende disse Penge end at anvende det Beløb, der var Tale om i Fjor. I Fjor endte det med, at Sagen blev taget ud af Finansloven, den skulde derefter henstaa til i Aar, og nu er den, som sagt, paa ny rejst i et Samraad med Ministeren. Det forekommer mig, at der er god Grund til at tage Hensyn til de Anskuelse, som fremsættes fra de tre paagældende Havne, men i øvrigt skal jeg ikke komme dybere ind paa denne Sag, idet jeg antager, at det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen), der sikkert er langt bedre inde i disse Forhold end jeg, vil omtale Sagen nærmere.

Medens jeg har Ordet, vil jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger angaaende en Skrivelse, som findes i Betænkningen under Statsbanerne. Det oplyses nemlig i denne Skrivelse, at man har begyndt at plante Frugttræer paa Strækningerne langs Jernbanerne. Det er et Spørgsmaal, som jeg har rejst for ikke saa faa Aar siden, idet jeg mente, at disse meget store Jordstrækninger, der ligger langs alle vore Jernbaner, og som nu er et Arnested for al Slags Ukrudt, kunde anvendes paa en bedre Maade, at der kunde komme Indtægt ud af dem, og jeg har derfor for flere Aar tilbage henstillet, at man skulde paabegynde Plant-

ning paa disse store Strækninger dels af Prydtræer og dels af Frugttræer. Det har glædet mig at se, at man nu har imødekommet dette Ønske. Det varede ikke saa faa Aar, før man gik ind paa min Betragtning, den mødte megen Modstand fra Statsbaneautoriteterne, man vilde i Begyndelsen slet ikke høre Tale derom men lidt efter lidt har altsaa de Anskuelser, jeg har næret i denne Sag, sejret, og nu ser vi af denne Skrivelse, at der foreligger et Resultat. Der er nemlig blevet gjort et Forsøg, idet der er plantet 1,800 Frugttræer, Æble-, Pære- og Blomme-træer, omtrent 1,000 Frugtbuske, Stikkelsbær, Ribs og — jeg tror — ogsaa Solbær. Det anføres i Skrivelsen, at man endnu ikke kan sige noget om Resultatet, det kan man først, naar der er gaaet et Par Aar og man er begyndt at høste Frugterne. Resultatet tvivler jeg ikke om. Jeg tror, at de Stikkelsbær, Solbær og Ribs, der er plantede her, vil bære den samme Frugt og lige saa rigelig Frugt som Frugtbuskene paa den anden Side Jernet langs Banen. Det samme tror jeg ogsaa er Tilfældet med Frugttræerne, naar man blot vælger de rette Sorter, som passer efter de forskellige Arter Jordbund paa disse Strækninger. Mange af dem ligger overordentlig fortrinligt for en saadan Frugtavl.

Modstandere af denne Sag har sagt, at det gik ikke an med denne Plantning, fordi Frugten vilde blive stjælet. Det frygter jeg ikke for. Det danske Folk er ikke et tyvagtigt Folkefærd. Man kan meget godt have sine Frugttræer i Haven i Fred. Der er saa mange Steder, hvor der var den letteste Adgang til at stjæle Frugt, men hvor den alligevel faar Lov til at hænge i Fred. Det vil den sikkert ogsaa faa Lov til her. Jeg vil ønske, at man nu vil gaa videre med disse Forsøg. Det glæder mig paa mine Rejser at se disse Frugttræer vokse. Jeg har hyppigt set dem paa Strækningen Hedehusene—Roskilde, og jeg har ogsaa glædet mig over disse Træer i den udmærkede Frugtegn langs Aarhus—Grenaa-Banen, hvor der er plantet Frugttræer paa lange Strækninger. Men jeg vilde ønske, at man vilde gaa endnu videre. Der er sikker andre Kulturplanter, der godt kunde anbringes her, f. Eks. Morbærbusken, den vilde egne sig godt til Plantning mange Steder. Jeg tænker paa den Morbærbusk, der egner sig til Silkeavl. Jeg tror, at Ledvogterne mange Steder herved kunde skabe sig en lille Indtægt ved at passe disse Buske i